

**Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól.
Ámen**

Kezdő ének: 95. 1. Jertek, örvendjünk mindnyájan.

*Jertek, örvendjünk mindnyájan.
Az Úrban, mi kősziklánkban!
Vigadozzunk szép énekekkel,
Menjünk színe eleiben,
És magasztaljuk kegyesen.
Örvendetes dicséretekkel!*

Előíma: Mennyi Atyánk! Köszönjük neked ezt, az alkalmat, hogy egybe gyűjtött hívó szavad e-reggelen is. Magasztalunk téged Mennyei Atyánk, mert te mindig mellettünk állsz, akkor is, ha már mi elvesztünk a világ gyorsaságában. És ezért fordulunk hozzád bűnbánattal, mert az élet világiassága elveszi előled a figyelmünket, és bocsásd meg nekünk, mert csak is általad lehet tökéletes az életünk. Kérünk téged Szentlelkeddel légy közöttünk, és adj értő szívet, hogy ne csak hallgatói legyünk az igének, hanem cselekvői is. Ámen.

Kelj fel és indulj!

Textus: „Az Úr angyala pedig így szólt Fülöphöz: Kelj fel, és menj Dél felé a Jeruzsálemből Gázába vezető útra, amely néptelen. Ő felkelt, és elindult.” Apcsel 8,26-27a

Szeretett Testvéreim!

A mai bibliai szakaszunk egy jól ismert történetet tár elénk: Fülöp és az etióp kincstárnok találkozását. Amiről kevesebbszer szoktunk szót ejteni, az az, hogy hogyan is indul el Fülöp azon az úton, amely az etióp főemberrel való találkozásához vezet.

Ahogy azt az igében is olvashatjuk, az Úr angyala azt parancsolja Fülöpnek, hogy keljen fel, és menjen Dél felé, a Gázába vezető útra. Nem kap egyéb instrukciót, hogy miért menjen arra, hogy mit kell majd ott csinálnia, hogy kivel kell majd ott találkoznia, hogy milyen eredménye lesz az útjának. Még arról sincsen szó, hogy megjelent volna az angyal Fülöpnek, hogy egyáltalán lássa azt, hogy ki szólítja meg őt, hanem csak az angyal érthető szava serkenti fel és küldi Fülöpöt új utakra: „*Kelj fel, és menj...*”.

Az Úr gyakran szokott úgy tenni velünk, hogy próbára teszi engedelmisségünket, megmutatja, hogy mit kellene tennünk, mi az Ő akarata, lehet, hogy csak úgy „véletlenül” lehetőségünk van valamit megtenni, de a sikert titokban tartja magánál. Meghagyja nekünk a választást, hogy bízunk-e benne annyira, hogy engedelmeskedünk annak a parancsnak, annak az útmutatásnak, amit a tudunkra adott. Mindannyian, előbb vagy utóbb, elérkezünk az életünk során ilyen választakhoz, amelyek során el kell dönteni, hogy aszerint döntünk, amire az Isten indít bennünket, vagy megyünk a magunk feje után, és ki tudja, hogy annak milyen következményei lesznek. Mert egy biztos, ha az Isten indít valamire bennünket, és merünk mellette, az Ő akarata szerint dönteni, az a javunkra lesz.

Most lehetne azt mondani, hogy Isten már nem küld nekünk angyalokat, hogy közvetítsék számunkra az Ő akarátát, hogy mit kell tennünk, merre kell mennünk. Kálvin erről a következőt írja: „*Az Úr szava gazdagon megtanít minket arra, mit kell tenni...*” és csak a mi

lustaságunk és imádságra való restségünk akadályozhat meg bennünket abban, hogy meglássuk ezt.

Sokszor csak felkészülten, előre tudva a körülményeket akarunk menni bárhová. Sokszor úgy teszünk, kissé szemrehányóan, hogy Uram tényleg ide akarsz küldeni? Jól meggondoltad te ezt? Nem tudjuk előre, hogy milyen célból indít bennünket az Isten, hogy milyen kihívások és nehézségek lesznek, hogy milyen eredménye lesz majd az elvégzett munkánknak. Fülöp sem tudta, de bízott az Úrban. Bízott benne, és mi is bízhatunk, hogy Ő olyan utakat készít el a számunkra, amelyeken nem kell egyedül járnunk, amelyeken gondot visel rólunk. Keljünk hát fel mi is, és induljunk! Ámen

Utóima: Mindenható Atyánk! Köszönjük neked, hogy elénk adtad ez igének a magyarázatát. Kérünk téged ad, hogy nekünk is érthetővé váljon szentigédnek szavai, és általa bennünket is új utakra indíts. Mert útaid meg mutatják számunkra szentigéd igaz értelmét. Kérünk téged ne csak most, hanem életünk további részében is te vezényeld ösvényeinket. Kérünk téged, áld meg az egészségügyi dolgozókat, és egyben a világi dolgozókat is, tanárainkat, diáktársainkat, egyházunkat, és kérünk téged te légy az özvegyek és árvák vigasztalója, most és mindörökké.

Fiadért, Jézus Krisztusért kérünk, áldj meg minket. Ámen

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is: mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek: és ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól: mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen

Ének 25. 1-2. Szívemet hozzád emelem.

Szívemet hozzád emelem, és benned bízom, Uram, És meg nem szégyeníttem, Nem nevet senki rajtam. Mert szégyent nem vallanak, Akik hozzád esedeznek. Azok pironkodjanak, Akik hitetlenül élnek.

2.

Útaid, Uram, mutasd meg, Hogy el ne tévelyedjem: Te ösvényidre taníts meg, Miken intézd menésem. És vezérelj engemet A te szent igaz igédben: Oltalmazd életemet, Mert benned bízom, Úr Isten.

Áldás: Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen